

עת"א 34393-21/07 - בכיר עבד אללה נגד שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 21-07-34393 באכיר(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופטת מרבי גrynberg
עוטר	בכיר עבד אללה (אסיר)
נגד	1. שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
משיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

הועתור, מרצה מאסר עולם קצוב (30 שנה), בגין ביצוע עבירות גרימת מוות בכוונה תחיליה, החל מיום 26.7.2000, מסוג לקטגוריה ב-1, משטרה. מועד סיום ריצוי מאסרו המלא הוא ביום 25.07.2030.

העטירה הוגשה בחודש יולי השנה, עוד ששנה בביס"ר "מעשייו" והلين על הדחתו מאגף שיקום. העוטר ביקש להשתלב בשנית במחלקה טיפולית.

המשיב ביקש תחילת מהיקת העטירה וזאת משום שלכאורה קיבל העוטר את מבקש, כשבים 13.7.21 שלב במחלקה טיפול באילמות בביס"ר רימונים. לפיכך, הדיון בעניינו התמקד בעיקר בטענותיו על כך, שהמשיב לא התחשב בתקופתמושכת שהה בהליך, ומאלצו להתחיל הטיפול מבראשית, ולהשתתף בהליכים טיפוליים שהשלים בעבר וכן ש��וצרו חופשותו.

במסגרת הדיון לפני, טען, כי מצוי בהליך טיפולו רב שנים מאסרו, אין כל תוחלת בכך שמחזיב לחזורשוב על קבוצות טיפוליות מסוימות, מבלתי שכןן כל משקל לכברת דרך טיפול משמעותית בעבר. כך למשל ציין כי טיפול CBT, צפוי לעבור בפעם השלישי. העוטר מבקש לתקן את משך תקופת הטיפול בו משולב כתע, ולאפשר לו לצאת לחופשות בגין 96 שעות, כפי שאושרו לו, טרם הודיע מהlixir השיקום.

ב"כ המשיב ביקש לדחות את העטירה, סבורה שאין להתערב בהמלצות גורמי הטיפול, להתרשםותם, על העוטר לעبور טיפול אינטנסיבי ארוך טווח "לא קיזורי דרך", המדבר באסир בעל מאפיינים אלימים ותוקפניים, אשר מתקשה להבין את הזדקקתו לטיפול בתחום האלים.

עינתי עין היטב בעטירה, בכתב התשובה ובהחלטות בעトリות קודמות, שמעתי בקשך רב את טענות הצדדים, ולאחר בחינת הטענות, מצאתי לקללה בחלוקת.

דומה שאין חולק, כי העותר עבר כברת דרך טיפולית מרשיימה, שימוש שנים רבות אסיר תומר, שולב בשיקום קבוצתי פרטני, השתתף במהלך שנות מאסרו בקבוצות טיפוליות רבות, קבוצות חינוכיות, קורסים מגוונים ועובדות שונות. העותר התנדב בעמונות מוריה עם ילדים אוטיסטים בשנים 2017-2015 ועבד כמנפל סייעודי במר"ש במשך שנים, לאחר ששים בהצלחה קורסי הסמכה במכילתת "עתיד". עוד יזכיר כי לעותר אין חמי' שלילי, וכי מזה 17 שנים לא נרשם לחובתו דו"ח ממשעת. העותר לא משתמש בסמים, וכל דגימות השtan שמסר נמצאו נקיות. אבחן פסיכולוגי מצא, כי מסוכנותו נמוכה.

ענינו של העותרណון בהרבה במסגרת שתי עトリות קודמות: **בעת"א 18874-12-17**, קבע בית משפט זה, חברתי כב' הש' ברנט, כי העותר ישולב בשיקום קבוצתי, לאחר שמצאה את התנודות המשיב, בלתי סבירה.

בעת"א 19-11-30350-30, נקבע על ידי חברי כב' הש' דריאן גמליאל, כי העותר עומד לכוארו בכל התנאים הנדרשים, פרוצדוראים כמהותיים, לשילוב בשיקום פרטני, מצא שה坦ודות המשיב אינה מבוססת, והוא להשלב העותר בשיקום פרטני, המשיב פועל כמצאות בית המשפט. בהמשך, הודה, ע"י גורמי הטיפול, מהlixir השיקום.

באשר לעטירה, שלפנוי, כאמור, ביקשנו המרכזית של העותר להחזירנו למחלוקת טיפולית, התקבלה.

כידוע, בית המשפט אינו אמור להתערב בהחלטות שב"ס המבוססות על המלצות גורמי מקצוע, אלא אם מדובר בהחלטה הולקה בחוסר סבירות קיצוני ([רע"ב 20/8946 חוסאם עוד נ' מדינת ישראל ושב"ס](#)).

עם זאת, מצאתי כי החלטת המשיב שלא ליתן כל משקל להליכים הטיפולים המשמעותיים שכבר עבר ובהצלחה ולהיבנו להתחיל בהlixir טיפולי ארוך טווח, אינה מידיתית. אין הכוונה שתבנה לעותר תכנית טיפולית "בתפירה ידנית", ברור לכל, כי אי הדבר אפשרי. דרכו הטיפולית אمنם ארוכה ומורכבת, אך נכון יהיה לבחון אפשרות להתחשב בהליכים טיפולים, שהשלים בעבר ולא להסתפק בתפיסה ביןרית, לפיה אם הורחק מהlixir שיקומי, "מתאפס" כלל הידע שצבר והתקדמותו במישור הטיפול.

העותר הסביר, כי חוווה קושי ממשי מול בני משפחתו, בעיקר בת זוגו, עקב קיזור חופשوتו מ-96 שעות ל-48 שעות. בשנים האחרונות, נשא העותר, ולדבריו, מצוי חיים בהליכי פוריות.

חופשותו התקצרו עקב הדחתו מהליך שיקום וכיום, שמתחייב מחדש, יರחבו בהדרגה. אני סבורה שיש מקום לשקיים הרחבה מסוימת של זמני החופשות, בעיקר שהעותר נעדר חמי' וה坦הלוות חיובית.

যিংতর מכך, העוטר גילה במשך שנים רבות מוטיבציה גבוהה וחריגה לשפר את דרכיו. לא בכך מצאו שני מותבים, להטער הטעבות חריגה בהחלטות המשיב בעניינו, ולהורות על שילובו בהליכי שיקום. אין זו העת לרופות את ידיו. נכו' יהיה שגורמי הטיפול יגלו רגשות והתחשבות לנסיבותיו החריגות, ויבחנו בחיבור בקשוטו. הרחבה שעות יציאתו בכל חופשה, תחזק את ידיו, ותהווה תמרץ חיובי להמשך התקדמותו בהליך השיקום. המדבר באסיר שעבר הליך טיפול יצא דופן, וכך יש לנוהג בו, בעת קביעת תנאי חופשותו.

אשר על כן, אני דוחה את העתירה, בכפוף לבחינת תנאי חופשותו כאמור.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ב, 06 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.